O p i s
do projektu architektoniczno - budowlanego

I. Dane ogólne:

Wykonanie robót budowlanych w istniejącym obiekcie budowlanym o funkcji oświatowej w ramach adaptacji na potrzeby Środowiskowego Domu Samopomocy, realizowane będzie na terenie Szkoły Podstawowej w Ciechanowcu. Segment przeznaczony do adaptacji, użytkowany jest obecnie przez kuchnię szkolną i oddział klasy „0". W obecnym okresie funkcje kuchni szkolnej ograniczone zostały do wydawania posiłków w rakach dostaw cateringowych, a klasa „0" zostanie przeniesiona do innych pomieszczeń szkolnych. Wobec tego, część pomieszczeń szkolnych, może zostać przeznaczona na potrzeby Środowiskowego Domu Samopomocy. Adaptowany segment wykonany jest jako parterowy, przekryty stropodachem jednospadowym. Dostęp do pomieszczeń adaptowanego segmentu, zapewniony jest odrębnym wejściem od strony tylnej części budynku z pochylnią dla niepełnosprawnych oraz drugim wejściem gospodarczym. Budynek podłączony jest do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i elektrycznej. Ogrzewanie z kotłowni lokalnej zasilanej kotłem na olej opałowy. Zasilenie w wodę na bazie rozbudowy istniejącej instalacji wodociągowej zasilanej z sieci miejskiej, odprowadzenie ścieków do istniejących kanałów zbiorczej sieci miejskiej. Wentylacja grawitacyjna i mechaniczna.

Powierzchnia użytkowa adaptowanych pomieszczeń - 253,6 m^2

Wysokość pomieszczeń – od 3,05 m do 3,55 m

Program użytkowy - parter:

1. pracownia gospodarstwa domowego	- 22,4 m^2
2. jadalnia – aktywizacja	- 34,0 m^2
3. łazienka personelu	- 6,3 m^2
4. korytarz	- 42,8 m^2
5. pracownia nr 1	- 29,1 m^2
6. przedsionek	- 6,3 m^2
7. pracownia nr 2	- 11,4 m^2
8. pokój wyciszeń	- 9,0 m^2
9. pracownia nr 3	- 13,7 m^2
10. pokój kierownika	- 11,5 m^2
11. świetlica	- 35,4 m^2
12. łazienka damska	- 5,2 m^2
13. łazienka męska	- 6,7 m^2
14. łazienka męsko-damska	- 5,2 m^2
15. hol – do użytkowania wspólnego	- przyjęto 1/2 powierzchni 29,2 m^2; czyli 14,6 m^2
Razem	**- 253,6 m^2**

W ramach wykonywanych robót budowlanych, przewiduje się rozbiórkę ścianek kolidujących z przyjętym programem użytkowym. Rozebrane zostaną również wszystkie posadzki oraz ceramiczne okładziny ścian wewnętrznych. W ramach wydzielenia nowych pomieszczeń wykonane zostaną nowe ścianki działowe oraz stropy nad istniejącą klatką schodową. W miejscach wskazanych w części graficznej, przekute zostaną nowe otwory drzwiowe, a niektóre zostaną zamurowane. Przewiduje się również wykucie jednego otworu okiennego i montaż okna z 5-komorowych profili PCV w kolorze białym.

Roboty wykończeniowe polegać będą na wykonaniu nowych okładzin z płytek ceramicznych w łazienkach do wysokości 2,10 m. Planuje się wykonanie gładzi gipsowych na ścianach i sufitach i malowanie ich farbami emulsyjnymi. Posadzki wyrównane będą zaprawą samopoziomującą z ułożeniem nowych w postaci wykładziny tarkett, płytek ceramicznych i paneli podłogowych. Zamontowana zostanie również nowa stolarka drzwiowa w całym obiekcie.

Przewiduje się również kompleksowy remont lub wymianę instalacji wodno-kanalizacyjnych, wentylacyjnych, c.o. i elektrycznych na podstawie odrębnych dokumentacji branżowych.

II. Dane konstrukcyjno - materiałowe:

Strop nad obecną klatką schodową do piwnicy, przewiduje się wykonanie drewnianego stropu w celu wygospodarowania dodatkowych pomieszczeń w części sanitarnej. Planuje się wykonanie lekkiego stropu na belkach drewnianych o przekroju 8x16 i 10x16 cm. Belki należy wkuć w ścianę na głębokość 15 cm. Rozstaw belek 60 cm w pom. 10 i 3 oraz 80 cm w pom. nr 6. Pomiędzy belkami zastosowana zostanie izolacja termiczna w postaci wełny mineralnej gr 15 cm. Od dołu planuje się monatż podsufitki z płyty OSB lub sklejki wodoodpornej gr 22 mm. Od góry przewiduje się ułożenie ślepej podłogi na górnych krawędziach belek stropowych z płyt OSB lub sklejki wodoodpornej gr 25 mm. Izolację termiczną z wełny mineralnej zaizolować obustronnie folię izolacyjną.

Ściany wewnętrzne zamurowanie istniejących otworów drzwiowych z płytek betonu komórkowego gr. 12 cm na zaprawie cementowo-wapiennej M4.

Ścianki działowe wydzielające poszczególne pomieszczenia działowe z podwójnym poszyciem z płyt gipsowo-kartonowych na ruszcie stalowym 75 mm. Montaż płyt gipsowo-kartonowych należy do grupy robót wykończeniowych. Powinien być przeprowadzony po wykonaniu prac mokrych na terenie budowy oraz po wykonaniu podłączeń podstawowych instalacji. Pomieszczenia powinny być suche i dobrze przewietrzone. Okładziny z płyt gipsowo-kartonowych należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż + 5 0 C pod warunkiem, że w ciągu doby nie nastąpi spadek poniżej 0 C, a wilgotność względna powietrza mieści się w granicach od 60% do 80%.

Ścianki działowe z płyt gipsowo-kartonowych wykonywać zgodnie z instrukcją przyjętą w systemie.

Ruszt ściany działowej składa się z elementów poziomych (profile U), zamocowanych do podłogi i stropu, oraz elementów pionowych (profile C), rozpiętych pomiędzy elementami poziomymi. Rozstaw słupków w żadnym wypadku nie może być większy niż połowa szerokości płyty oraz powinien być tak dobrany, aby łączenia płyt wypadały na słupkach.

W celu zapewnienia izolacyjności akustycznej ściany, pod skrajne profile, zarówno poziome, jak i pionowe (przylegające do stropu, podłogi i ścian bocznych), należy podłożyć taśmę izolacji akustycznej, wykonaną z elastycznej pianki poliuretanowej. Profile przytwierdza się średnio co 80 cm do podłogi i stropu odpowiednimi kołkami szybkiego montażu. Podobnie montuje się skrajne profile C do istniejących ścian. Profile C wstawia się pionowo pomiędzy półki profili U w rozstawie co 60 cm lub 62,5 cm i nie stabilizuje się ich położenia. Profile C skraca się do wymaganego wymiaru ręcznymi nożycami do blachy lub gilotyną dźwigniową. Długość tych profili powinna być mniejsza o 10-20 mm od wysokości pomieszczenia.

Płyty g-k przykręca się samogwintującymi blachowkrętami o długości 25-55 mm do metalowej konstrukcji rusztu. Do maskowania wkrętów oraz spoin płyt używa się gotowych mas szpachlowych. Aby umożliwić spoinie przenoszenie nieznacznych sił rozciągających, należy zazbroić je taśmą z materiału włóknistego (taśmy z włókna szklanego w formie prasowanej flizeliny lub siateczki tkanej z nici szklanych). Spoiny należy dwukrotnie szpachlować i przeszlifować.

Instalacje elektryczne prowadzone w ściankach wykonywać zgodnie z zasadami określonymi w systemie.

Uwaga: We wszystkich narożach ścian i obudów stosować ochronne aluminiowe listwy narożnikowe.

Dla uzyskania oczekiwanych efektów użytkowych należy przestrzegać następujących zasad:

- Styki krawędzi wzdłużnych płyt powinny być prostopadłe do płaszczyzny ściany z oknem (równoległe do kierunku naświetlania pomieszczenia),
- Przy wyborze wzdłużnego mocowania płyt do elementów nośnych rusztu konieczne jest, aby styki długich krawędzi płyt opierały się na tych elementach,
- Przy wyborze poprzecznego mocowania płyt w stosunku do elementów nośnych rusztu konieczne jest, aby styki krótszych krawędzi płyt opierały się na tych elementach,
- Ponieważ rzadko się zdarza, aby w jednym rzędzie mogła być mocowana pełna ilość płyt, należy je tak rozmieścić, aby na obu końcach tego rzędu znalazły się odcięte kawałki płyt o szerokości zbliżonej do połowy szerokości płyty,
- Styki poprzeczne płyt w obu sąsiadujących pasmach powinny być przesunięte względem siebie o odległość zbliżoną do połowy długości płyty,
- Dla okładzin dwuwarstwowych drugą warstwę płyt należy mocować mijankowo w stosunku do pierwszej, przesuwając ją o jeden rozstaw między nośnymi elementami rusztu.

Płyty gipsowo-kartonowe mogą być mocowane do elementów nośnych w dwojaki sposób:

- mocowanie poprzeczne krawędziami dłuższymi płyt do kierunku ułożenia elementów nośnych rusztu,
- mocowanie podłużne wzdłuż elementów nośnych rusztu płyt, ułożonych równolegle do nich dłuższymi krawędziami.

Płyty gipsowo-kartonowe mocuje się do profili stalowych blachowkrętami.

Mocowanie płyt:

- pierwsza warstwa płyt mocowana wkrętami (blachowkrętami) ø 35x25 mm w rozstawie co 30÷40 cm,

- druga warstwa płyt wkrętami (blachowkrętami) ø 35x35 mm w rozstawie co 17 cm,

Złącza płyt i łby wkrętów szpachlowane gipsem szpachlowym, spoiny zbrojone taśmą z fizeliny z włókna szklanego. Styki poprzeczne dwóch sąsiednich płyt należy przesunąć przynajmniej o 40 cm. Przy pokrywaniu wielowarstwowym należy również zachować zasadę przesunięcia o 40 cm wszystkich styków, zarówno podłużnych jak i poprzecznych.

Gładzie gipsowe - w celu wyrównania podłoży stropów i istniejących ścian oraz nowych ścianek gipsowych, zdecydowano się na wykonanie gładzi gipsowych z suchych mieszanek tynkarskich przygotowanych fabrycznie.

Gładzie gipsowe wykonywać należy na powierzchniach pozbawionych starych powłok malarskich oraz stabilnych tynkach – odparzone należy skuć i uzupełni tynkiem cementowo-wapiennym kat. II, natomiast tapety zerwać

- Przed wykonaniem gładzi, na narożniki wypukłe nałożyć na zaczynie gipsowym listwy kątowe ocynkowane lub aluminiowe.
- Powierzchnią ścian i sufitów przed wykonaniem gadzi zagruntować środkiem gruntującym Atlas uni-grunt.
- Grubość tynków gipsowych (gładzi gipsowych) wynosi od 0,2 do 1,5 cm.
- Przy wykonywaniu tynków należy bezwzględnie przestrzegać instrukcji producenta mieszanki tynkarskiej w zakresie przygotowania podłoża i masy tynkarskiej, a także warunków nakładania masy tynkarskiej oraz jej pielęgnacji. Ponadto przy wykonywaniu tynków należy przestrzegać następujących zasad ogólnych:

– obowiązkowo stosować technikę wykonywania i reżimy technologiczne (np. minimalne przerwy technologiczne) oraz sposób obrobienia tynku zgodne z procedurami wykonawczymi zawartymi we wskazówkach producenta mieszanki tynkarskiej,

– profile tynkarskie dobierać odpowiednio do ich przyszłej funkcji (profile narożnikowe, stykowe, szczelinowe, dylatacyjne itp.) oraz z uwzględnieniem zgodności materiału z którego wykonany jest profil, z przewidywanym rodzajem tynku,

– nie dopuszczać do powstania pustych przestrzeni za profilami tynkarskimi np. listwami narożnikowymi,

– w miejscach narażonych na pęknięcia zakładać siatkę, w narożnikach wypukłych i na krawędziach zakładać kątowniki aluminiowe perforowane.

– nacięcia tynku („kontrolowane pęknięcia”) wykonywać przed przystąpieniem do ostatniego etapu wykończenia tynku np. zacierania, wygładzania; na ścianach wewnętrznych nacięcia tynku są niedozwolone.

– świeże tynki wewnętrzne w okresie letnim powinny być chronione przed zbyt intensywnym działaniem promieni słonecznych i opadami deszczu, a w okresie zimowym przed mrozem,

– tynki wewnętrzne, po ich nałożeniu, powinny mieć zapewnioną dobrą wentylację

Malowanie – przy malowaniu tynków istniejących, należy usunąć skredowane i złuszczone powłoki. Ubytki i spękania oraz rysy uzupełnić zgodnie ze sztuką budowlaną w ramach przygotowania powierzchni. Podłoże oczyścić od pyłu i kurzu oraz odtłuścić. Powierzchnię przed

malowaniem zagruntować środkiem gruntującym. Na tak przygotowane podłoże nałożyć farbę emulsyjną w sposób podany jak dla nowych podłoży.

Przy malowaniu powierzchni wewnętrznych temperatura nie powinna być niższa niż + 8"C. W okresie zimowym pomieszczenia należy ogrzewać. W ciągu 2 dni pomieszczenia powinny być ogrzane do temperatury co najmniej + 8°C. Po zakończeniu malowania można dopuścić do stopniowego obniżenia temperatury, jednak przez 3 dni nie może ona spaść poniżej + 1°C.

W czasie malowania niedopuszczalne jest nawietrzanie malowanych powierzchni ciepłym powietrzem od przewodów wentylacyjnych i urządzeń grzewczych.

Gruntowanie i dwukrotne malowanie ścian i sufitów można wykonać po: całkowitym ukończeniu całkowitym ukończeniu robót elektrycznych, całkowitym ułożeniu posadzek, usunięciu usterek na stropach i tynkach.

Podłoża gipsowe przed malowaniem powinno być odtłuszczone i czyste oraz zagruntowane środkiem gruntującym głęboko penetrującym. Zaleca się nakładanie 2÷3 warstw farby emulsyjnej w odstępach 4 godzinnych, lecz nie wcześniej niż przed wyschnięciem poprzedniej warstwy.

Okładziny ścian wewnętrznych w łazienkach do wysokości górnej krawędzi drzwi, wykonać należy okładziny z płytek ceramicznych. Płytki należy układać na wyrównanym i stabilnym podłożu. Bezpośrednio przed rozpoczęciem wykonywania robót należy oczyścić podłoże z grudek zaprawy i brudu szczotkami drucianymi oraz zmyć z brudu. Podkład na ścianach murowanych należy wykonać jako tynk dwuwarstwowy wykonany z obrzutki(cementowa marki 8) i narzutu (cementowo-wapienny marki 5). Klej należy nakładać na podłoże za pomocą ząbkowanej metalowej szpachli warstwą o grubości 2-5 mm. Wykonanie fragmentu okładziny na nałożonej jednorazowo warstwie kleju powinno nastąpić w ciągu 15 min. Przykładając płytkę do podłoża należy ją przesunąć o 10-15 mm. po powierzchni powleczonej klejem do pozycji jaką ma zająć płytka w układanej warstwie. Przesunięcie to nie powinno powodować zgarnięcia kleju na podłożu.

Płytki należy układać ze spoiną gr. 2 -3 mm. stosując specjalne krzyżyki z tworzywa sztucznego. Układanie rozpocząć od dołu do góry.

Dopuszczalne odchylenie krawędzi płytek od kierunku poziomego lub pionowego nie może być większe niż 2 mm na metr, odchylenie powierzchni okładziny od płaszczyzny nie może być większe niż 2 mm na długości łaty dwumetrowej. Wszelkiego rodzaju zabrudzenia z kleju należy natychmiast usunąć. W narożnikach wypukłych montować listwy narożnikowe z tworzywa sztucznego w kolorze białym.

Posadzki – na rozebranych wcześniej posadzkach planuje się ułożyć nowe okładziny z płytek ceramicznych gresowych, wykładziny PCV spawanej na złączach i paneli podłogowych. W celu wyrównania podłoża planuje sie zastosowanie wylewki z masy samopoziomującej pod posadzki gr. 6 mm. W łazienkach wykonane zostaną okładziny z płytek gresowych.

Posadzkę należy zagruntować preparatem ATLAS UNI GRUNT. Warstwę klejową gr. 5 mm należy równomiernie rozprowadzać na przygotowanym podłożu za pomocą stalowej pacy grzebieniastej. Płytka na całej powierzchni powinna spoczywać na zaprawie klejowej (nie może być tzw. głuchych miejsc). Spoiny należy wykonać przy pomocy plastikowych krzyżyków dystansowych o szerokości

5 mm. Dylatacje o szerokości min. 10 mm należy wypełnić silikonem oraz wykończyć listwą metalową.

Powierzchnia wykonanej posadzki sprawdzana dwumetrową łatą przykładaną w dowolnym miejscu, nie powinna wykazywać większych prześwitów większych niż 2 mm. Odchylenie powierzchni posadzki od płaszczyzny (poziomej lub pochyłej) nie powinny przekraczać 2 mm/m i 5 mm na całej długości lub szerokości pomieszczenia. Po wykonaniu powierzchnie płytek należy umyć i usunąć nadmiar kleju.

Kleje i spoiny winny być odpowiednio dobrane do rodzaju płytek gresowych oraz materiałów wykładzinowych PVC. Płytki gresowe winny mieć odpowiednią ścieralność i antypoślizgowość, gdyż są układane w pomieszczeniach mokrych (łazienek , toalety) spoiny winny być chemo- i wodoodporne.

Warstwy wyrównawcze samopoziomujące winny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta Świeżo wykonane wylewki należy pielęgnować odpowiednio do wskazań instrukcji.

Zaprawy klejowe i spoinowe z gotowych mieszanek należy przygotować pamiętając o dokładnym dozowaniu składników i ich konsystencji oraz dokładnym wymieszaniu mieszarką wolnoobrotową, by nie dopuścić do spienienia mieszanki. Zaprawy i masy winny być jednorodne i wolne od grudek, zgodnie z wymogami technologicznymi wynikającymi z instrukcji producenta, aprobat technicznych oraz kart technicznych materiałów i wyrobów.

Dobór materiałów wierzchnich (płytki gresowe, wykładziny PVC) dokonuje wykonawca w uzgodnieniu z Inspektorem Nadzoru i Zamawiającym. Materiał winien być jednolity, klasy pierwszej w kolorach uzgodnionych z Zamawiającym.

Wykładziny podłogowe PCV, powinny być klejone do podłoża zgodnie z instrukcją producenta. Rodzaj użytego kleju zależy od rodzaju podłoża, rodzaju materiału i należy je stosować wg zaleceń producenta. Wszystkie materiały podłogowe winny posiadać atest Państwowego Zakładu Higieny, dopuszczający do stosowania w pomieszczeniach pobytu ludzi i pracy.

Wykonywanie posadzek winno odbywać sie w warunkach i technologiach ściśle określonych przez producenta.

Przewiduje się zastosowanie wykładziny PCV polskiej firmy **GAMRAT** lub **TARKETT** o następujących parametrach użytkowych:

- produkt homogeniczny (jednolity w masie),
- zabezpieczone poliuretanem (PUR),
- 10 lat gwarancji producenta,
- wzór bezkierunkowy,
- antystatyczna, (rozpraszająca ładunki elektrostatyczne) - nie mylić z wykładzinami prądoprzewodzącymi,
- grubość całkowita 2 mm,
- grubość warstwy użytkowej 2 mm,
- odporność na ścieranie - grupa P,
- klasa użytkowa 34/43,
- pozytywna ocena higieniczna i atest trudnopalności,

– odporne na działanie mikroorganizmów (bakterii, grzybów).

Bardzo ważne dla użytkowania wykładzin jest dobre przygotowania podłoża i profesjonalny montaż. Wszyscy producenci udzielają gwarancji na wykładziny tylko wtedy, gdy jest ona położona zgodnie z wytycznymi i obowiązującymi normami.

Wykładziny w klasie ścieralności:

31- małe natężenie ruchu

32 - średnie natężenie ruchu

33 - duże natężenie ruchu

34 - bardzo duże natężenie ruchu

przeznaczone są do pomieszczeń użyteczności publicznej.

Wykładziny oznaczone symbolami:

41- średnie natężenie ruchu

42 - duże natężenie ruchu

43 - bardzo duże natężenie ruchu

przeznaczone są do obiektów przemysłowych.

W projektowanej inwestycji należy zastosować wykładziny w klasie ścieralności 41.

Stolarka – okienna i drzwiowa w całości do wymiany. W ramach adaptacji, przewiduje się wykucie jednego okna z montaż nowego z 5-komorowych profili PCV w kolorze białym. Wkład szybowy 2x4 mm z pustką powietrzną lub argonem pomiędzy szybami o współczynniku przenikania ciepła U = 1,0 W/m^2 K. Drzwi wewnętrzne z MDF-u o szerokości w świetle 90-100 cm. Roboty montażowe wykonywane będą ręcznie z wykorzystaniem ręcznych narzędzi montażowych i polegać będą na osadzanie ościeżnic stałych MDF. Ościeżnice systemowe MDF stałe montować po wykonaniu wszystkich robót wykończeniowych na piankę montażową.

Przed trwałym zamocowanie ościeżnic należy sprawdzić ich ustawienie w pionie i w poziomie. Po zamocowaniu ościeżnic należy sprawdzić działanie skrzydeł i okuć zamykających, po zamknięciu skrzydła muszą dokładnie przylegać do ościeżnicy. Skrzydła wewnętrzne płytowe pełne w okleinie CPL, ościeżnice stałe MDF w okleinie CPL, klamki z szyldami PORTA AGAT, wkładki patentowe.

Instalacje, wentylacja:

- projektowane na podstawie odrębnych opracowań branżowych.

III. Ochrona przeciwpożarowa:

1. Klasyfikacja pożarowa budynku:
   Budynek użyteczności publicznej (ZL) niski, poniżej 12 m (5,46 m), o gęstości obciążenia ogniowego poniżej 500 MJ/m^2 o całkowitej powierzchni użytkowej 253,6 m^2 o kategorii zagrożenia ludzi ZL III. Lokalizacja budynku zachowuje normatywne odległości w stosunku do istniejącej zabudowy. Dojazd pożarowy pełnowymiarowy nie obowiązuje. Istniejące drogi dojazdowe zapewniają warunki poruszania się pojazdami pożarniczymi.
2. Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej 20 000 m^2 nie jest przekroczona.

Budynek wyposażyć w gaśnice proszkowe lub śniegowe z wyliczeniem 2 kg środka gaśniczego lub 3 dm^3 w gaśnicy na 100 m^2 powierzchni obiektu. W praktyce umieścić po jednej gaśnicy przy wejściach do budynku oraz jedną na środku korytarza nr 4. W odległości ok. 16 m od budynku, zamontowany jest hydrant p. pożarowy.

3. Instalacje zabezpieczenia p.pożarowego - budynek należy wyposażyć w pożarowy wyłącznik prądu.

IV. Szczegółowe wymaganie dotyczące budynków ich pomieszczeń oraz otoczenia przeznaczonych do korzystania przez osoby niepełnosprawne.

W budynkach użyteczności publicznej, na kondygnacjach dostępnych dla osób niepełnosprawnych, co najmniej jedno z ogólnodostępnych pomieszczeń higieniczno-sanitarnych powinno być przystosowane dla tych osób przez:

a) zapewnienie przestrzeni manewrowej o wymiarach co najmniej 1,5 x 1,5 m,

b) stosowanie w tych pomieszczeniach i na trasie dojazdu do nich drzwi bez progów,

c) zainstalowanie odpowiednio przystosowanej, co najmniej jednej miski ustępowej i umywalki, a także jednego natrysku, jeżeli ze względu na przeznaczenie przewiduje się w budynku takie urządzenia,

d) zainstalowanie uchwytów ułatwiających korzystanie z urządzeń higieniczno-sanitarnych – wysokość montażu 80 – 85 cm.

e) dopuszcza się stosowanie pojedynczego ustępu dla osób niepełnosprawnych bez przedsionka oddzielającego od komunikacji ogólnej.

W celu dostosowania obiektu dla potrzeb osób niepełnosprawnych, projektuje się wydzielenie z istniejących pomieszczeń sanitariatów dostępnych dla osób niepełnosprawnych. Szerokość drzwi do łazienek – min. 90 cm w świetle. Planuje się montaż armatury sanitarnej z brodzikiem oraz poręczy ułatwiających korzystanie z urządzeń sanitarnych. Wielkość projektowanych łazienek umożliwia korzystanie z niego przez osoby na wózkach. Dostęp do sanitariatów z korytarza i przedsionka.

W sąsiedztwie wejścia do budynku z pochylnią, przewiduje się urządzenie miejsc postojowych dla samochodów z których korzystają osoby niepełnosprawne. \W sąsiedztwie istniej utwardzony teren mogący służyć jako miejsca postojowe dla pozostałych użytkowników obiektu. Stanowisko postojowe dla samochodów użytkowanych przez osoby niepełnosprawne powinno posiadać szerokość stanowiska co najmniej 3,6 m i długość 5 m, a w przypadku usytuowania wzdłuż jezdni - długość co najmniej 6 m i szerokość co najmniej 3,6 m.

Opracował:

Spis treści

1. Strona tytułowa	str. 1
2. Spis treści	str. 2
3. Decyzja lokalizacji inwestycji celu publicznego	str. 3 - 8
4. Odpisy uprawnień i oświadczenie projektanta	str. 9 - 13
5. Opis do projektu zagospodarowania działki	str. 14 - 15
6. Projekt zagospodarowania działki	str. 16
7. Ekspertyza techniczna dotycząca stanu istniejącego bud. gosp.	str. 17 – 18
8. Rzut przyziemia (stan istniejący)	str. 19
9. Opis techniczny do projektu architektoniczno - budowlanego	str. 20 - 27
10. Rzut piwnic (po adaptacji)	str. 28
11. Rzut przyziemia (po adaptacji)	str. 29
12. Rzut przyziemia – rozmieszczenie pochwytów w sanitariatach	str. 30
13. Przekrój A – A (po adaptacji)	str. 31
14. Elewacja północno - zachodnia	str. 32
15. Elewacja południowo – zachodnia	str. 33
16. Elewacja północno - wschodnia	str. 34
17. Część konstrukcyjna	str. 35- 38
18. Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	str. 39 - 41